

MLADÁ FRONTA

EROTIC

„SEXY, VTIPNÉ
A ŠTAVNATÉ.“

JASINDA WILDEROVÁ

Zlka všem učaruje

AUTORKA BESTSELLERU NABÍJEČ

ALICE CLAYTONOVÁ

EROTIC

ALICE CLAYTONOVÁ

*Zrzka
všem učaruje*

Mladá fronta

Přeložila Iva Pekárková

Copyright © 2013 by Alice Clayton

Translation © Iva Pekárková, 2015

Cover photography © Yuriy Zhuravov/Shutterstock

Tuto knihu věnuji profesorovi Jimu Millerovi, od kterého jsem se naučila, že čím víc, tím líp, a že život se sborem stepujících zpěváků je mnohem lepší než bez něj. Děkuju vám za to, že jste byl prvním dospělým člověkem, který porozuměl mému humoru a poskytl mi domov a jeviště, na kterém jsem ho mohla tříbit.

Jack Hamilton byl dnes spatřen, jak nakupuje v La Brea v obchodě s retro nábytkem, kde si obzvlášť pečlivě prohlížel vybavení koupelen a starožitnou konvičku na kávu. Teď, když se díky úspěchu *Času* stal prvním mužem v Hollywoodu a nabídky se jen sypou, si jistě může dovolit pár nových věcíček.

Superstar Jack Hamilton byl spatřen v restauraci Chin Chin na Sunset Boulevardu, kde večerel s nyní již odhalenou zrzkou Grace Sheridanovou. Ti dva svůj vztah dosud veřejně nepotvrdili a jejich manažerka opět ujišťuje: „Jsou přátelé. To je všechno.“ Někdo by jim měl říct, že přátelé se obvykle ze svých talířů navzájem nekrmí, nemyslíte?

Příští měsíc začne produkce nové dramedie *Mabel není normální?*, kterou vytvořil scenárista Michael O'Connell. V režii Davida Lancastera to bude první show tohoto druhu, která bude mít premiéru na novém kanálu Venue. Hlavní roli obsadí herečka Grace Sheridanová, která je možná lépe známa jako polovina páru-co-nepřiznává-že-je-pár, jehož druhou polovinu tvoří herec Jack Hamilton. Grace (33) už v této hře vystupovala v New Yorku, v malé produkci off-Broadway. Toto dílo, propagované jako něco mezi komedií, dramatem a reality show, se své premiéry s největší pravděpodobností dočká na podzim.

KAPITOLA PRVNÍ

„Ne, to nemůžu.“

„Musíš. Slíbila jsi, že se aspoň pokusíš.“

„Já přece vím, co jsem řekla, ale teď, když na to došlo, mám hrozný strach.“

„Slib je slib.“

„Nemůžeš mě přinutit udělat něco, co nechci, rozumíš...“

„Dobrá, tak to zkusíme znovu... Pěkně pomaloučku. Jsi připravená, láska?“

„Ježiši, no asi jo... pořád nemůžu uvěřit, že jsem s tím souhlasila... Tohle hrozně bolí.“

„Jakmile se do toho pustíme doopravdy, bolet to přestane, to ti slibuju.“

Zavřela jsem oči, zhluboka se nadechla, znovu oči otevřela a přikývla jsem. Jeho oči se v zrcadle setkaly s mými a on se zakřenil tím svým úsměvem, který mě pokaždé dostal.

Zabořila jsem mu ruce do vlasů, probírala se prsty v jeho hedvábných kudrnách a drbala ho na hlavě. Zadržovala jsem slzy. Pak jsem zvedla silný pramen vlasů, popadla nůžky...

A šmikala.

A šmikala.

A šmikala.

A šmikala.

A ještě šmikala.

Povzbuzoval mě, přál si krátký sestřih. Když mě poprvé požádal, ať ho ostříhám, odmítla jsem. Řekla jsem mu, že ani náhodou. Připomněl mi, že pokud půjde k holiči, bude to za pár minut na Twitteru a kadeřnictví obklíčí paparazziové.

„Ale já tvý vlasy tolik miluju! Potřebuju tvý vlasy! Nenuť mě, ať tě ostříhám. Udělám – udělám cokoli!“ žebronila jsem a dramaticky mu poklekla u nohou. Nejspíš jsme v té chvíli byli ve sprše.

„Proč to tak dramatizuješ? No, ale když už jsi tam dole...“ Zakřenil se a okamžitě se vztyčil.

„Ne, ani náhodou. Jestli si ty vlasy ostříháš, nemůžeš čekat žádnou kuřbu. Tvůj pan Hamilton z toho moc nadšený nebude,“ vyhrožovala jsem a popadla sprchový gel. Vzduchem se rozlila vůně kokosů.

„Blbost, já tuhle hru dovedu hrát taky. Myslíš, že to vydržíš? I já můžu vyškrtnout pár věcí z nabídky.“

Ne, ne, tohle z nabídky vyškrtnout nesmí...

Sakra. Dostal mě. Den bez orálního sexu je beznadějně ztracený.

A tak jsme skončili tady, v koupelně pro hosty, na podlahu kolem nás padaly další a další centimetry jeho nádherně zčuchaných blond vlasů a on se čím dál tím víc křenil.

A já se čím dál tím víc mračila.

Než se mi podařilo jeho háro úspěšně zamordovat, byla jsem na pokraji nervového zhroucení.

„Ježiši, Georgi, já jsem to zkazila!“

Vlasy mu na hlavě místy trčely, jinde zase ležely připlácnuté a vůbec to celkově vypadalo jako krajina po pohromě. Kdyby mi Jack řekl, že mu vlasy ostříhalo pětileté dítě, ráda tomu uvěřím.

„Hm..., no, mám to jak vrabčák, co myslíš, lásko?“ Zasmál se a prohrábl můj výtvar rukama, přičemž shodil na podlahu zatoulanou odstřiženou loknu.

„Asi budu zvracet,“ zalkala jsem a odložila nůžky.

„No tak, Bláznivko, dokonči to.“ Vtiskl mi do dlaně holicí strojek.

Holicí strojek? „Ty vážně chceš, abych to dokončila?“

„Kolik maníků s dlouhejma vlasama znáš?“ vyzvídal. Zkoušel si svůj nový jižanský přízvuk. Alabama smíchaná s Londýnem, zajímavá kombinace.

„Říkal jsi, že se musíš na ten film připravovat. Ale netušila jsem, že to odskáču já.“

Povzdechla jsem a zdvihla holicí strojek, který Jack nastavil na jedničku. Skoro až nadoraz. Vážně to chce hodně nakrátko.

„A jak přesně to odskáčeš?“ zeptal se a přitáhl si mě mezi nohy.

„Já jsem přece ten, kdo se na tebe musí koukat, Blážítku.“ Zamrkala jsem.

„Tak se do toho pusť,“ přikázal. V očích mu jiskřilo.

Tak jsem se do toho pustila. Vlasy mu dál padaly na podlahu a my si povídali o tom, jaký má kdo z nás program, a o nastávajících změnách. Jackovo jméno teď měly na rtech snad všechny ženy na světě a snad všem se o něm zdálo. Jeho jméno bylo na žhavém seznamu snad všech filmových režisérů. Holly, má nejlepší kamarádka a zároveň Jackova

i moje agentka, byla nabídkami doslova zavalená. Režiséři, producenti, moderátoři talkshows – ti všichni z něj chtěli mít aspoň kousek.

A já jsem z něj kousek měla. V puse i jinde. Velmi často.

Před velkým úspěchem *Času*, filmu založeném na sérii populárních erotických povídek, který měl premiéru minulý podzim, byl Jack Hamilton průměrným, obyčejným Britákem v Hollywoodu. V pouhých čtyřicetiletých letech měl za sebou pár malých nezávislých filmů a pár divadelních rolí, ale jakmile dostal roli Joshuy, šíleně sexy vědátora, který cestuje časem a svádí ženy v různých stoletích, jeho život se změnil. Nyní byl jedním z nejžhavějších mladých herců v Hollywoodu a Holly byla rozhodnutá udělat všechno pro to, aby tahle situace vydržela co nejdéle.

Holly Newmanová byla skvělá kamarádka a skvělá agentka. Měla úžasně vyvinuté instinkty a byla proslulá svou schopností vyčenichat nové talenty. Pečlivě cizelovala kariéry několika z nejobdivovanějších současných herců a pro Jacka hodlala udělat totéž. Odmítla za něj několik vysokorozpočtových akčních filmů a místo toho našla pro Jacka méně honosný film: drsný film v dokumentárním stylu o vojácích v Afghánistánu. Jack mohl bez obtíží získat hlavní roli v obřím hitu letošního léta, ale místo toho se rozhodl, že bude pracovat na filmu, v němž je kladen důraz na příběh.

A teď bylo ze všeho nejdůležitější, aby si oholil hlavu. Byl mladý vojáček z Alabamy a podle toho musí vypadat. Povzddechla jsem.

„Ty jsi vzdychla, Grace?“

„Jo.“ Ještě naposled jsem mu přejela po hlavě strojkem a pohládila ho po vyholené lebce.

„Je to vážně tak hrozný?“ zeptal se a v obličeji mu nervózně zašukalo.

Usmála jsem se a na lebce ho podrbala. Nastavil mi hlavu tak jako pokaždé a já si ho pozorně prohlížela. Zelené oči byly tytéž, zrovna začaly nepatrně tmavnout, to jak ho moje ruka hladila vzadu na krku. Rukama mi sevřel boky a znovu mě k sobě přitiskl. Vlasy už neměl, ale vášeň mu zůstala. Vlastně teď jeho rysy vypadaly ostřejší, výraznější. Lícni kosti, čelist, všechno bylo ještě ostřeji řezané a jeho dvoudenní strniště působilo ještě víc sexy než obyčejně. Vyplázl špičku jazyka a zuby se kousal do spodního rtu – tak, jak mě to vždycky dostalo, a on to věděl.

„Musím přiznat, že když se na to teď dívám, je to docela... hmmm,“ vypravila jsem ze sebe.

„Docela...“

„Sexy.“

„Sexy? Vážně?“ Jeho prsty mi tančily po kůži hned nad kalhotami na šňůrku. A za tu šňůrku on teď tahal.

„Ano, ano, je to tak. Jsi pořád ten nejvíc sexy chlap v Americe, i když jsem ti zavraždila vlasy.“ Znovu jsem povzdechla, tentokrát v jiné tónině, to když mi jeho prsty rozepínaly knoflíčky na košili.

„Jen v Americe?“ Zasmál se a jeho čerstvě vyholená, krátkosrstá hlava mě lechtala na čelisti, když mi začal ožužlávat krk.

„Nepřeháněj to, Georgi,“ varovala jsem ho. Zařehotal se, když slyšel můj přísný hlas. A pak mě přimáčkl na dveře koupelny.

„Jen v Americe?“ trval na svém, zdvihl mi ruce a přidržoval mi je nad hlavou.

„Tak dobrá, v Amerikách. Severní i Jižní.“ Mé boky narazily na jeho, jak se ke mně přitiskl.

„A když už mluvíme o jihu,“ vydechl mi do ucha, zatímco se jeho ruka pomalu vsouvala pod mé...

Cink cink.

„Kdo to sakra může být?“ zamručel. Pořád mě držel přitisknutou ke dveřím a jeho ruka pokračovala v cestě k mé...

Cink cink. Cink cink.

„To je možná Michael. Říkal, že se dnes zastaví.“

Vymanila jsem se zpod Jackova těla i dveří a pohlédla na sebe v zrcadle. Byla jsem zmačkaná, celá rudá a šťastná.

„Zatracenej Michael,“ zamručel a natáhl se po mně, když jsem se vypravila ke dveřím.

„Žádněj zatracenej. Vždyť jste teď kamarádi. Chovej se slušně.“

Zasmála jsem se, odtančila mu z dosahu a vydala se halou ke vchodovým dveřím.

„Pak to dokončíme!“ zavolal za mnou a mně na moment vynechalo srdce.

„To si piš!“ zavolala jsem za ním a myslela na všemožné způsoby, kterými by tohle mohl dokončit. A na to, že mu to zcela jistě dovolím. Od minulého roku, co jsme se s Jackem seznámili, fungovala chemie mezi námi na jedničku. Jasně že to dokončí. Dokončí to tak, že z toho zdechnu.

Zasmála jsem se, když jsem slyšela jeho zaúpění. Věděla jsem, že se tělesně i duševně připravuje na setkání s kamarádem.

Napřímila jsem se, otevřela dveře a uviděla usmívajícího se Michaela.

„To ti to trvalo!“ vyčetl mi.

„Byla jsem za rukojmí.“ Ustoupila jsem a vpustila ho dovnitř. Pohlédl mi na nohy a dal se do smíchu.

„Vypadáš jako kříženec mezi neandrtálcem a homo erectus. Chceš mi snad něco naznačit?“ Namířil prst dolů.

Pohlédla jsem tím směrem a všimla si, že se mi mezi nalakovanými nehty zachytily Jackovy vlasy.

„Jo, to se jen nepovedl sestřih,“ objasnila jsem mu, posunkem ho pozvala dovnitř a zašla do kuchyně pro smeták. Cestou ze mě opadávaly vlasy.

„Chceš říct, že se sestřih povedl,“ opravil mě Jack. Vstoupil do kuchyně a přešel si dlaní po lebce.

„No teda, co se ti stalo?“ Michael se zasmál. Z hnědých očí mu koukali čertíci.

Michael, já a Holly jsme chodili společně na vysokou a přátelili jsme se už celé roky. Tedy, *kdysi* jsme se s Michaellem přátelili, dokud se jedné noci náš vztah neproměnil v cosi, co mohlo být skvělé, ale nebylo. Mnoho let jsme spolu nemluvili a pak se díky souhře náhod stalo, že mi před pár měsíci nabídl hlavní roli ve svém muzikálu. Tentokrát jsme si spolu málem znovu začali – a tím se toho spousta pokazila. Naštěstí jsme včas přišli k rozumu a zůstali dobrými kamarády. A víc než to. Přestože o muzikál, na kterém jsme v New Yorku spolupracovali, nakonec velcí divadelní producenti zájem neměli, byl přece jen natolik úspěšný, aby náš projekt přežil. Hned po svátcích jsme se dozvěděli, že ho jistá produkční společnost hodlá přetvořit v televizní show. Venue, nový televizní kanál s podobným programem jako HBO a Showtime a vysokou sledovaností. Produkce drsných komedií a temných dramát diváky zaujala.

Pozvali jsme si z New Yorku pár herců z původního ansámblu, honem jsme natočili pilot – a Venue to koupila. A rozhodli se zařadit Michaelovu show do podzimního vysílání.

Michaelův původní koncept byl tradiční muzikál okořeněný trochou moderny, vyvedený ve stylu malého divadla a s živou hudbou. Teď se příběh Mabel, stárnoucí královny krásy, která zrovna prodělala rozvod a zařizuje si život po svém, odehrával na pozadí Los Angeles – města, které v sobě dokonale odráží pokřivený způsob, jakým naše kultura nahlíží na ženy a stárnutí. Naše show teď byla něco mezi *Glee*, *Paničkami z Beverly Hills* a *Sexem ve městě*. Byla vtipná, byla sexy – a já jsem v ní byla hvězda. Moment, vážně jsem byla hvězda?

Ano, Grace, jsi hvězda.

Zatřepala jsem hlavou, abych si ji pročistila. Pořád jsem čekala na dovětek.

„Dostala se ti voda do ucha, lásko?“ zeptal se mě Jack, který si všiml, jak třepu hlavou.

„Mlč, prosím tě,“ varovala jsem ho, když mě cestou k lednici poplácal po zadku. Uvelebila jsem se na barové stoličce a sledovala, jak dva lidé, které jsem na světě měla nejradši, krouží kolem sebe. Už je to tak: byli přátelé, ale zatím jim to moc nešlo. Jack věděl, že jsme si s Michaellem v New Yorku skoro... skoro něco začali. A i když mezi mnou a Michaellem skutečně nebylo nic než přátelství, věděla jsem, že to pro Jacka není snadné. Ale, upřímně řečeno, byl dospělejší než já, i když o devět let mladší. A tak se teď s Michaellem otukávali a zvykali si na to, že budou muset navázat přátelství toho divného mužského druhu.

„Ne, vážně, člověče, proč máš na hlavě jenom kůži?“ zeptal se Michael ještě jednou a chytil pivo, kterým po něm Jack hodil. Aniž by se vůbec zeptal, jestli ho chce. Jak říkám, divné mužské přátelství.

„Film. Příští týden začínáme točit. Už jsem s tím nemohl dál otálet,“ objasnil mu Jack a zhluboka si lokl piva.

„Jo, jasně, ten novej film Daniela Richardse. Afghánistán, vid'? Už teď se o tom leccos proslýchá. Jeden můj známý, spisovatel, jim s tím pomáhal. Asi to bude dost síla. Budete natáčet v Mojavské poušti, co?“

„Jo, něco se bude točit tady, zbytek na poušti. Určitě to bude fajn.“ Jack se usmál, zaklonil hlavu a pivo dopil. Vytáhl z lednice další a nepřestával se nepřítomně drbat na hlavě.

„Co bude fajn?“ zaslechla jsem z předsíně. Další z mých nejmilejších lidí, Holly, vstoupila do kuchyně, přelétla pohledem naší skupinku a teatrálně vzdychla. „Příšero!“

„Ropucho,“ vzdechla jsem v odpověď, namířila prst na láhev vodky, kterou jsem před chvílí vytáhla z mrazáku, a tázavě pozdvihla obočí.

„Ano, samo sebou, ano. Nevěřila bys, co se mi dnes stalo. Nenávidím tohle město! Už mi nikdy nedovol spolupracovat s nikým, kdo kdysi dělal pro CW!“ vyjekla.

Pilně jsem míchala martini. Holly přešla k pultu, shodila střevíčky, položila nohy Michaelovi do klína a ukázala na ně.

„Namasírovat. A ty, kluku vojenské, se postav za mě. Namasíruješ mi ramena,“ poručila a mávla na Jacka, ať přejde k ní. Zakřenil se a poslechl. Michaelův překvapený výraz se změnil na stydlivý, načež

začal Holly masírovat chodidla. Když teď byla naložená mezi dvěma chlapy jako pornohvězda, její přirozený půvab způsoboval, že se všem mužským podlomila kolena, včetně těchhle dvou.

Podala jsem jí koktejl, ona ho rychle vyzunkla a sklenku mi vrátila.

„Vážně, holka, byl to hroznej den. Potřebuju dvojitej. A přitlač trochu, Michaeli.“ Zasténala, když jí promnul to pravé místo na nártu. Zasmála jsem se. Holly nám začala vyprávět, co ten den prožila, a já pro ni namíchala další koktejl. Jack na mě rošťácky pomrkvával.

Život byl fajn.

* * *

Vznikl z toho neplánovaný večírek. A když jsme dojedli večeři, skončili jsme všichni v měkkých sedačkách na zadním dvorku. V zimě bývá v Los Angeles v noci zima, a tak se nám hodily kašmírové deky, které jsem donesla z ložnice. Jack se zabořil do sedačky, a zatímco jsme si povídali a smáli se s přáteli, pohrával si s mými vlasy. Na fíkovnících a švestkách tančila bílá světýlka a citroníky v květináčích, které rámovaly terasu, vrhaly svou vůni do noci. Vyhřívala jsem se v Jackově teple. Dech měl omamný a voněl mu po brandy.

Pak Holly s Jackem začali probírat, jak to bude s natáčením. Jack za pár týdnů odjede, ale tentokrát to bude jiné, než když jsme byli odloučení předtím. Tentokrát tu budu muset zůstat, ve svém domě, který jsem s takovým úsilím zkrášlila a kterého jsem si prve ani neuzila, protože jsem okamžitě musela do New Yorku. Teď budu moct pracovat ve městě, kde bydlím. Moc se mi tu líbilo. Vytvořila jsem si pro sebe prostředí, které mi vyhovovalo. Na svazích kopců kolem Los Angeles zaručeně najdete větší a vzcnější domy, ale můj bungalov v Laurel Canyonu byl přesně tím, po čem jsem toužila. A když se ke mně nastěhoval Jack? No, to z toho místa teprve udělalo ten pravý domov.

Holly a Jack čím dál víc křičeli, Holly mu říkala, jaké mediální rozhovory pro něj naplánovala, a já jsem se naklonila k Michaelovi.

„Ještě pořád hledáš dům k pronajmutí?“

„Jo. Zatím mi dali firemní byt, což není špatný, ale chtěl bych se tu na čas usadit, a tak bych si přál něco lepšího. Ale agentka, kterou jsem sehnal, mi pořád předvádí byty v mrakodrapech. Ne že by na nich bylo něco špatného, ale zrovna jsem odjel z New Yorku. Chtěl bych projednou bydlet trochu blíž k zemi.“

„To chápu. Tak usadit, říkáš. Hm... Nechceš si něco koupit? Teď je na koupi domu vhodná doba,“ připomněla jsem mu.

„No, tak moc usadit se zase nechci. Chci si vážně jen něco pronajmout,“ řekl, čímž způsobil, že Holly v půli slova svou konverzaci s Jackem přerušila.

„Mám skvělou agentku, nabízí byty a domy k pronájmu. Řeknu jí, aby ti poslala nabídku. Chceš si pronajmout dům? S bazénem? Klasický domeček pro svobodného mládence v L.A.?“

„Dům? Ano. Bazén? Možná. Domeček pro svobodného mládence? Ne. A žádné neony.“ Zakřenil se.

„To ti seženu raz dva. Jestli chceš, můžeme příští týden vyrazit na prohlídky spolu,“ nabídla mu a srkala brandy.

„To by bylo skvělé. Vážně si na to najdeš čas?“

Přitiskla jsem se k Jackovi.

„Jasně. Můžu si udělat odpoledne volno. Práce nikam neuteče. A když už mluvíme o práci, Jacku, musíme si ještě promluvit o –“

„Holly, ty toho vážně nikdy nenecháš? Dneska už to stačí!“ obořil se na ni Jack, čímž nás všechny překvapil. Obrátili jsme se k němu, zrovna když si rukou prohrábl vlasy, které neměl. Povzdechl si a pak vyzvonkl zbytek brandy. Pohlédl na Holly těžkýma očima. „Omlouvám se. Asi jsem unavenej,“ zamumlal a zrak mu sklouzl ke sklenici.

„To je v pořádku, Jacku. Promluvíme si zítra. Zavoláš mi ráno?“ zeptala se, vstala z křesla a věnovala mi střelhitý pohled.

Pokřčila jsem rameny a taky jsem vstala. „Už jdeš?“

„Už musím – zítra brzo ráno mám schůzku s jakýmsi klukem, co má tři jména. Proč všichni najednou začali pojmenovávat děti takhle složité? Jestli se ještě někdy setkám s Noahem Jonathanem Atakdalem, zvencnu se z toho. Fakt,“ prohlásila a zdvihla Michaela ze židle. „Pojď, můžeš mě doprovodit k autu.“

„Dobrá, jasně, jo, samozřejmě. Ehm... Dobrou, Grace! Čau, Jacku,“ zavolal na nás Michael přes rameno, když s Holly odcházeli.

„Dobrou,“ řekl Jack a upravil si deku, do níž byl zabalený. Zamávala jsem jim, pak jsem se otočila a stoupla si před něho.

„Není ti nic?“ zeptala jsem se, vzala si od něj prázdnou sklenku a odložila ji na stůl. Jack si mě přitáhl na klín a znenadání mě pevně obejmul. Přitiskl se ke mně, obalil mě svým tělem.

„Ta ženská fakt neví, kdy přestat!“ prohlásil, vzdychl a přitáhl si mě ještě blíže.

„Jen dělá svou práci, Blázínku. Neber si to osobně.“

Uvelebila jsem se mu v náručí.

„Jak bych si to mohl nebrat osobně? Je manažerkou celého mého života, nejen můj kariéry. Já prostě – sakra, já fakt nevím.“

„No tak, no tak. Já vím, tak už mlč,“ domlouvala jsem mu a drbala ho na hlavě, dokud jsem neucítila, jak se uklidnil. Jeho dech, plný brandy, se vznášel všude kolem nás a mně to znovu připomnělo, jak je mladý. Nikdo ho nestačil připravit na život a tohle všechno, co souviselo se slávou, než přijal roli, kterou se proslavil. Když se to vezme kolem a kolem, držel se skvěle.

Objímali jsme se a mlčky se pohupovali. Kaňon kolem nás byl tichý.

„Poslyš, už jsem ti řekla tu dobrou zprávu?“

„A jakou, Bláznivko?“ přál si vědět. Ústy mě polechtal u lemu košile. Evidentně byl vzrušený.

„Mám vlastní přívěs! Věřil bys tomu?“

„Ovšemže máš vlastní přívěs. Jsi přece hvězda, láska,“ připomněl mi.

Ale já jsem tomu pořád nemohla uvěřit.

„Poslechni, to je velká věc. Ne všichni jsme velký filmový hvězdy,“ oznámila jsem mu a uvelebila se mu na klíně.

„A když říkáš ‚velký‘, co tím přesně myslíš?“ zeptal se a přirazil.

„No tak!“ Zasmála jsem se, když mi zabořil obličej do krku a dýchal mi na něj obláčky brandy.

„Jsem na tebe hrdej,“ zašeptal. Teď mi jeho ruce bloudily po zádech. Byl to dobře známý pocit, ale stále ještě dokázal způsobit, že jsem se celá rozechvěla. „Není ti zima?“

„Ne, Georgi, naopak, celým tělem se mi rozlévá teplo,“ zašeptala jsem mu do ucha. V tom okamžiku mě popadl do náruče. A odnesl mě dovnitř, rovnou do postele.

KAPITOLA DRUHÁ

„Takže dneska večer do toho klubu zajdu. A tak mě napadlo...“, řekl druhý den ráno.

Aspoň myslím, že to řekl. Byla jsem ve sprše a po prsou mi bloudily čísi ruce. Pevně mě držely, samozřejmě že jen proto, abych nespadla.

„Ty půjdeš už zase do klubu?“ zaprskala jsem.

„Zase? Vždyť jsem byl včera doma,“ odpověděl a sklonil se pod vlastní sprchovou hlavici. Sprcha, kterou mi tu nainstaloval, měla hlavice dvě – jednu pro mě, jednu pro něho.

„To je fakt, ale minulý týden jsi někde byl skoro každé večer.“

„Nehodláš se proměnit ve stíhačku, že ne?“ zamrkal. Voda mu stékala po obličeji, po hrudi a po břiše, takže jeho udělátko vypadalo ještě tvrdší. Moc mě to potěšilo.

„Zaručeně hodlám. Moment, musím se na to správně tvářit,“ řekla jsem přísně a strašlivě se zamračila. „Drahoušku, nemyslíš, že bys měl zůstat doma a vyčistit okapy?“ skuhrala jsem, dala si ruce v bok a dupla nožkou. Vypadalo by to výhrůžně, kdybych přitom neuklouzla. Zachytil mě v pádu a řehtal se, zatímco jsem se to pokoušela ustát. Lehce mě plácl po zadku a pomohl mi zpátky na nohy.

„No, já jsem se tě chystal zeptat, jestli by sis se mnou dnes nevyšla.“

„Já? Nevyšla? Do klučičího klubu? To myslíš vážně?“ dobírala jsem si ho a podávala mu žínku.

Jack teď trávil čím dál tím víc času s pár kluky ze štábu nového filmu. Ze začátku jsem ho v tom podporovala. I když mi tvrdil, že miluje *Zlatá děvčata*, často jsem mu připomínala, že je mladý kluk ve velkoměstě a musí podle toho žít. Nedávno se mými radami začal řídit, na můj vkus ale až moc.

„Jasně, proč ne? Říkal jsem si, že je načase, aby ses s klukama seznámila. Vždyť to jsou ti, co za ně ochotně položíš život.“

„Ve filmu, láska. Položíš za ně život ve filmu. Bude se tam tancovat?“ chtěla jsem vědět.

„Nejspíš ano.“

„A ty – budeš tancovat?“

„Jsem z Británie. Netančím.“

„A smím si zatancovat já?“

„S tím počítám. Bože, Grace, kdyby ses teď viděla.“ Vzdychl. Stála jsem pod proudem vody, zakloněná, abych měla prsa pevná a pěkně vystavená. Jo, povedlo se.

No super. Ty před svým chlapem pózuješ.

Co by ne.

Cítila jsem jeho ústa, jak mi sklouzávají po krku, a prudce jsem se nadechla.

„Poslyš, Blázínku, teď ne. Za tři čtvrtě hodiny musím být u Holly, a víš, jak je našťvaná, když přijdu pozdě.“

„Dej mi pět minut. Vydrž chvíli, Bláznivko.“

Zasmála jsem se, když se přimkl svým tělem k mému, a každý nerv mnou jiskřil. Ale jiskry a voda se k sobě nehodí. Snažila jsem se ho od sebe trochu odstrčit.

„Ne, vážně, nejde to. Šukání, to pro Holly omluva není.“

„Jak to víš? Zkus to.“

„Buď už zticha. A podej mi laskavě sprcháč,“ poručila jsem mu a ukázala na gel. Podal mi ho, namydli mi jsme se a já se pokoušela opláchnout. Což byla tvrdá práce.

Protože i on byl...

Protože i on byl tvrdý.

Dvacet minut nato seděl na pelesti a sledoval, jak se připravuju.

„Takže dneska večer? Ano?“ zeptal se a podal mi podprsenku. Bral ji do ruky s velkou úctou, nejspíš žárlil, že mi bude celý den držet prsa ona, a ne on, jak by si přál.

„Jo, večer. Můžu přivést i Holly? Už se nemůže dočkat, až si zatančí. Bude to úžasnej večer!“ prohlásila jsem nadšeně, stoupla si před něj a prohrábla mu rukou štětinky na hlavě. Chvilí potrvá, než si na to zvyknu, ale svým způsobem se mi to líbilo. Vypadal zároveň starší i mladší. Bylo to omamné.

„Přiveď si, koho chceš, lásko. Jen mi pošli textovku s jejich jmény a já je předám Adamovi.“

„Adamovi?“

„Adamovi Kasenovi, co dělá na tom filmu přece. Dá je na seznam hostů,“ odvětil a políbil mě do dlaně.

„Na seznam hostů? Ty mluvíš čím dál víc jako rozenej Hollywoodan, Georgi.“

„Jo, a tohle mi říká holka, která má dneska schůzku se svou agentkou, protože potřebuje probrat program natáčení svého nového televizního seriálu.“

„Týjo, mého nového televizního seriálu. Řekni to ještě jednou, ano?“

„Mého nového televizního seriálu?“

„Ne, mého nového televizního seriálu.“

„Ale to jsem právě řekl.“ Zašklebil se a uhnul, když jsem po něm hodi-la ručníkem. Odtančila jsem mu z dosahu a on nespokojeně zamručel.

„Radši běž na tu schůzku, ty provokatérko, jinak tě tu budu držet celý den.“

„Dobrá, takže se uvidíme večer?“

„Jo. Budu čekat na rohu, u svých kámošů za hedvábnou šňůrou.“ Přikývl a znovu se položil na postel, ještě pořád rozházenou po nedávných činnostech.

„Jasně. U kámošů,“ dobírala jsem si ho.

„Máš pět vteřin, abys odsud vypadla, Grace.“

„Už jdu!“ vykřikla jsem a hnala se do kuchyně, kde jsem popadla láhev vody stojící na kuchyňské lince.

„Hele, Bláznivko!“ Slyšela jsem za sebou jeho kroky, jak se rozléhají na podlaze z tvrdého dřeva.

„Ano?“ Usmála jsem se, když jsem viděla, že vystrčil hlavu zpoza rohu. „Včera jsem pod kopcem viděl pár aut, který mi připadaly dost povědomý. Dej na sebe pozor, ano?“ Usmál se a jeho oči se propálily do mých.

„Nesmí mě dostat na kameru. Je mi to jasný.“ Zasalutovala jsem mu.

„Hlavně ať z nás neudělají dalšího Ashtona a Demi. Lidí milujou, když se hvězdy rozcházejí.“

„Ty jsi mě vážně přirovnal k Demi?“

„Promiň. Ty jsi o chlup starší, vid’?“ škádlil mě a tahal mě za culík, zatímco jsem si nasazovala čapku. Kdysi jsem si ho dobírala, že nosí baseballovou kšiltovku, a teď jsem se sama jen málokdy vypravila ven bez ní, zejména když jsem se projížděla po okolí svého bungalovu. Usilovně jsem se snažila přede všemi utajit, kde bydlím. Věděla jsem, že se mi to nebude dařit věčně, ale toužila jsem zůstat inkognito, jak dlouho to jen půjde.

„Ale Georgi, přiznej si, že tohle šílenství kolem ti pomůže víc než co jinýho.“ Zadívala jsem se na něj a dovolila mu, aby mi culík uhladil.

„Prostě si dej pozor, dobrá?“ řekl. Oči měl ustarané.

„Dám, lásko. Tak zatím.“ Přikývla jsem a poslala mu vzdušný polibek.

„Budeš se muset snažit víc, pokud jde o líbání,“ zamumlal a zamířil zpátky do ložnice.

Zahihňala jsem se, popadla klíče a vydala se do sluneční záře.

Los Angeles je i v zimě zlaté. Usmála jsem se, když jsem přecházela k autu, a na okamžik se zastavila, abych mohla obdivovat citroníky, trávník plný spadaneho borovicového jehličí, béžový taurus, jak pozvolna přijíždí směrem ke mně – moment, co je to? Vrhla jsem se ke svému autu a podařilo se mi schovat za volantem zrovna v okamžiku, kdy taurus projížděl kolem vysoké borovice na okraji mého pozemku. Většina domů v Laurel Canyonu ležela kousek od silnice, ale ne příliš daleko.

Netrpíš náhodou stihomamem?

S paparazzii jsme se museli potýkat skoro denně. Už nás ani nemohli pořádně překvapit, začínala to být spíš nuda. Jackovo nové auto zbystřili mnohokrát, ale až sem nás zatím nevysledovali. I tak to začínalo být na pováženou. Jednou, když za ním jeli po Robertson Boulevardu, zastavilo auto před ním tak prudce, že do něj málem naboural. Vyfotili si ho, jak sedí za volantem a mračí se, kšiltovku staženou do obličej. Jack už toho začínal mít dost. Tohle byla taky jedna stránka slávy, na kterou se nedalo připravit.

Zatím jsem unikala tomu, aby si nás znovu vycvakli společně, ale oběma nám bylo jasné, že k tomu dřív nebo později stejně dojde. Ale to holt patřilo k tomu, být přítelkyní filmové hvězdy.

Přítelkyní.

Ano, byla jsem jeho přítelkyně – a to s sebou přinášelo spoustu problémů, které jsme neuměli řešit. Když jsme se v lednu vrátili z dovolené na Seychelách a přistáli na losangeleském letišti, musela jsem čekat vřadu i s bagáží. Na letišti tábořili paparazziové a číhali na celebrity, kterépak vylezou z letadla celí zničení a nevyspalí. A někteří tu číhali na Jacka. Tak jako vždycky jim kdosi dal hlášku, že tu přistane, a oni se vyrojili kolem, jakmile se objevil. Načež fotili a fotili a fotili. Později mi říkal, že myslel, že mu snad jeho cestovní tašku vyrvou z ruky, tak blízko a tak oprsklí byli. Zpozorovali ho, když přecházel k autu, které tu bylo přistavené pro nás oba. Já jsem mezitím čekala na naše zavazadla, rozhlížela se kolem a čekala. Nakonec jsem musela zaplatit nosiči, aby mi pomohl naše věci diskrétně donést do taxíku.

Od doby, co jsme se vrátili, jsme se nikde moc neukazovali. Obvyčně jsme spolu nechodili ani nakupovat, a i když jsme si občas vyrazili ven, snažili jsme se nebýt moc na očích. Žili jsme spolu, milovali jsme se,

ale udržovali jsme svůj vztah v tajnosti, jak jen to šlo. Holly tahle naše taktika zatím vyhovovala.

Od doby, co se objevil film Čas, se Jackova fanynkovská základna povážlivě rozrostla a na síti se o něm diskutovalo víc než kdy jindy. Těmhle fanynkám by se nelíbilo, kdyby Jack Hamilton s někým chodil, a už vůbec ne se ženou výrazně starší než on. Když se pozapomnělo na fotky z premiéry jeho filmu, na kterých jsem se objevila já, nechaly mě jeho zbožňující fanynky víceméně na pokoji. Ale teď jsem se měla objevit v důležitém projektu. Díky televiznímu seriálu se zviditelním a tyhle fotky, včetně mnoha dalších, se znovu vynoří. Na tohle jsem teď myslela, když jsem se rozhodla nesklopit v kabrioletu střechu. Narazila jsem si čapku do čela a vydala se kaňonem do Hollyiny kanceláře. Oči jsem měla na stopkách, vyhlížela jsem ty zdánlivě náhodné běžové sedany. Ty, v jejichž okýnkách se nejčastěji objevovalo světlo fotoblesků. Bylo zarážející, jak rychle si zvyknete, že je třeba se neustále ohlížet, když jdete vpřed.